

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 132 јули 2010

Neulinger и Shuruk против Швајцарија - 41615/07

Пресуда 6.7.2010 [Голем совет]

Член 8

Член 8-1

Почитување на семејниот живот

Налог за враќање на дете со мајка му во земјата на живеење на таткото, од која незаконски било изнесено: *присилно враќање би претставувало повреда*

Факти – Првата апликантка, која е швајцарска државјанка, се населила во Израел каде се омажила и каде двојката добила син. Бидејќи се исплашила дека детето (вториот апликант) ќе биде однесено од неговиот татко во ултра-ортодоксна заедница во странство, позната по своето жестоко презелитизирање, Семејниот суд донел забрана за изнесување на детето од Израел до полнолетството. На првата апликантка и' било доделено привремено старателство, додека родителските обврски требало да ги извршуваат двајцата родители заедно. Правата на таткото за пристап подоцна му биле ограничени врз основа на неговото заканувачко однесување. Родителите се развеле и првата апликантка тајно со синот заминала од Израел во Швајцарија. Во последната инстанца, Федералниот суд на Швајцарија и' наложил на првата апликантка да го врати детето во Израел.

Во пресудата од 8 јануари 2009 година Европскиот суд се изјасни со четири наспрема три гласови дека немало повреда на член 8 од Конвенцијата (видете Информативна белешка бр. 120).

Право – Член 8: Според мислењето на националните судови и стручњаци, за враќање на детето во Израел би можело да се размислува само ако тоа е придружено од мајка си. Односната мерка останува во маргините на проценка што им се дава на националните органи во такви прашања. Сепак, за да се оцени усогласеноста со член 8, потребно е да се земат предвид и настаните по пресудата на Федералниот суд со која се налага враќање на детето. Судот заведе став дека во овој однос би можел да се раководи *mutatis mutandis*, според својата судска пракса за протерување странци и критериуми врз основа на кои би ја оценил пропорционалноста на налогот за

протерување на малолетник кој се населил во државата - домаќин. Во сегашниот случај, детето е швајцарски државјанин и е многу добро е сместено во земјата, во која непрекинато живее околу четири години. Дури иако е на возраст (седум години) кога сè уште има значителна способност за адаптирање, повторното отстранување од местото на живеење веројатно би имало сериозни последици за него и истото мора да се одмери во однос на евентуалната корист што веројатно би се добила. Во овој контекст, треба да се забележи дека уште пред мајката тајно да го однесе детето, на таткото му било ограничено правото на пристап. Исто така, таткото оттогаш двапати се женел и повторно станал татко, но не плаќа издршка за својата ќерка. Судот се сомнева дека таквите околности повољно би влијаеле за благосостојбата и развојот на детето. Што се однесува до мајката, нејзиното враќање во Израел би ја изложило на ризик од кривични санкции, како што е затворска казна. Јасно е дека таква ситуација не би била во најдобар интерес на детето, бидејќи мајка му веројатно би била единствено лице со кое е поврзано. Одбивањето на мајката да се врати во Израел, според тоа, не е целосно неоправдано. Дури и под претпоставка таа да се согласи да се врати во Израел, способноста на таткото да се грижи за детето во случај на кривична постапка против неа и нејзино подоцнежнo затворање би можело да се доведе во прашање со оглед на неговото минато однесување и ограничените средства. Исто така, таткото никогаш не живеел сам со детето и не го видел од заминувањето на детето на возраст од две години. Според тоа, Судот не е убеден дека би било во најдобар интерес на детето да се врати во Израел. Што се однесува до мајката, таа би доживеала несразмерно попречување на нејзиното право на почитување на нејзиниот семеен живот. Последователно, кога би се спровела одлуката со која се налага враќање на вториот апликант во Израел би имало повреда на член 8 во однос на двајцата апликанти.

Заклучок: повреда (шеснаесет наспрема еден глас).

Член 41 – Утврдување повреда претставува доволно праведно задоволување во однос на нематеријална штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.